

Fremsat den 4. oktober 2017 af børne- og socialministeren (Mai Mercado)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om psykologer m.v.

(Ændring af reglerne om udvidet lån til betaling af handicapbil, forsøg på det sociale område, stikprøvekontrol af indberetninger til Tilbudsportalen, forenkling af rammeaftalekonceptet og demensmærkning m.v.)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 17. august 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1543 af 13. december 2016 og § 1 i lov nr. 660 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres »årligt« til: »hvert andet år«.
2. § 6, stk. 1, 2. pkt., affattes således:
»Kommunalbestyrelserne og regionsrådet kan aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen.«
3. § 6, stk. 3, ophæves.
Stk. 4 bliver herefter stk. 3.
4. §§ 7 og 8 ophæves.
5. § 14, stk. 4, affattes således:
»Stk. 4. Socialstyrelsen fører stikprøvekontrol med
  - 1) at oplysningerne i Tilbudsportalen er i overensstemmelse med de faktiske forhold, og
  - 2) at oplysningerne i Tilbudsportalen er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik.«
6. I § 14 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:
»Stk. 5. Socialstyrelsen kan træffe afgørelse om at udstede et påbud til et registreret tilbud, hvis
  - 1) oplysninger, der er indberettet af tilbuddet, og som offentliggøres i Tilbudsportalen, ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, eller
  - 2) tilbuddets indberetning af oplysninger, som offentliggøres i Tilbudsportalen, ikke er i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik.

Stk. 6. Socialstyrelsen kan træffe afgørelse om at markere forholdet i Tilbudsportalen, hvis et tilbud ikke har fulgt et påbud efter stk. 5 inden 4 uger.

Stk. 7. Socialstyrelsens afgørelser efter stk. 5 og 6 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 8.

7. I § 14, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »om kommuners og regioners pligt til at give oplysninger til Tilbudsportalen«: »og om Socialstyrelsens afgørelser efter stk. 5 og 6«.

8. I § 114, stk. 2, ændres »160.000« til: »187.000«.

9. § 114, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Overstiger prisen på den billigst egnede bil lånerammen i stk. 2, ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen og prisen på den billigst egnede bil.«

10. I § 134, stk. 1, ændres »§ 131« til: »§§ 131 og 131 a«.

11. § 184 affattes således:

»§ 184. For at fremme forsøgsvirksomhed og udvikling på det sociale område kan Børne- og Socialministeriet efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse, et regionsråd eller et privat tilbud give godkendelse til, at lovens bestemmelser fraviges i forbindelse med et forsøg, jf. dog stk. 3. Godkendelse gives for en afgrænset forsøgsperiode. Det er en betingelse for godkendelse, at forsøget evalueres.

Stk. 2. Der kan ikke gives godkendelse efter stk. 1 til:

- 1) Forsøg, som indebærer, at borgere stilles dårligere end efter loven.
- 2) Forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk

funktionsevne, jf. §§ 32 og 36, der medfører fravigelse fra de almindelige regler om forældrenes egenbetaling.

- 3) Forsøg, som medfører statslige merudgifter.
- 4) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om tilsyn.
- 5) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om klage.

Stk. 3. Godkendelse efter stk. 1 til forsøg, der indebærer fravigelse af lovens §§ 79, 79 a, 81 a, 83, 83 a, 84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, § 139, stk. 2, § 161, stk. 1, 3 og 4, og §§ 192 og 192 a gives af Sundheds- og Ældreministeriet.

Stk. 4. Børne- og socialministeren offentliggør årligt en status for anvendelsen af forsøg på det sociale område.«

§ 2

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 15. august 2016, som ændret ved § 45 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, § 1 i lov nr. 1559 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 389 af 26. april 2017 og § 20 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 113, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om mærkningsordninger om demensegnethed for almene plejeboliger og for plejeboliger omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap.«

2. I § 185 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »årligt« til: »hvert andet år«.

3. § 185 b, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Kommunalbestyrelserne og regionsrådet kan aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen.«

4. § 185 b, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 3

I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 924 af 17. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 6, 5. pkt., ændres »4 øvrige medlemmer« til: »6 øvrige medlemmer«.

2. I § 17 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede« til: »nævnets for-

mand eller dennes stedfortræder samt 4 af nævnets øvrige medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede, dog således at mindst 2 af de tilstedeværende opfylder kravet i § 1, stk. 1, og at mindst 1 af de tilstedeværende har erfaring som børnesagkyndig«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelser og regionsråd indgår første gang rammeaftaler på det sociale område og det almene ældreboligområde, jf. § 6 i lov om social service, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1-3, og § 185 b, stk. 3, i lov om almene boliger m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 2-4, i 2018 med virkning for årene 2019-2020. Derefter indgås rammeaftale hvert andet år.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 10, finder anvendelse for afgørelser efter § 131 a i lov om social service, som er truffet af Statsforvaltningen efter den 1. januar 2018. For afgørelser efter § 131 a i lov om social service, som er truffet af Statsforvaltningen inden den 1. januar 2018, finder reglerne i § 134 i lov om social service tilsvarende anvendelse, dog således at Statsforvaltningens afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen senere end 4 uger efter, at klageren har modtaget meddelelse om afgørelsen. En afgørelse fra Statsforvaltningen kan dog ikke indbringes for Ankestyrelsen efter 2. pkt., senere end den 1. april 2018. § 72, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder ikke anvendelse for klager over afgørelser truffet af Statsforvaltningen inden den 1. januar 2018.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 14, stk. 5, der bliver stk. 8, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 17. august 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Rammeaftaler
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser
    - 2.1.3. Den foreslåede ordning
  - 2.2. Indberetning til Tilbudsportalen
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser
    - 2.2.3. Den foreslåede ordning
  - 2.3. Handicapbiler
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser
    - 2.3.3. Den foreslåede ordning
  - 2.4. Forsøg på det sociale område
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Den foreslåede ordning
  - 2.5. Demensmærkning
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Den foreslåede ordning
  - 2.6. Psykolognævnets beslutningsdygtighed
    - 2.6.1. Gældende ret
    - 2.6.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser
    - 2.6.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer af lov om social service (serviceloven), lov om almene boliger m.v. (almenboligloven) og lov om psykologer m.v. (psykologloven).

Formålet med lovforslaget er at præcisere, hvornår en borger har ret til et udvidet lån til betaling af en handicapbil samt at opdatere beløbsrammen som en konsekvens af prisudviklingen. Denne del af lovforslaget udmønter den politi-

ske aftale, som blev indgået den 4. november 2016 om revision af servicelovens voksenbestemmelser. Aftalen blev indgået mellem den daværende regering (Venstre), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Alternativet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Formålet med lovforslaget er endvidere at gøre reglerne for Socialstyrelsens stikprøvekontrol med oplysningerne i Tilbudsportalen klarere. I den forbindelse foreslås Socialstyrelsens mulighed for at træffe afgørelser i tilfælde, hvor de ind-

berettede oplysninger ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold eller ikke er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik, ændret, således at afgørelsen træffes over for det indberettende tilbud i stedet for den godkendende myndighed.

Formålet med forslaget er endvidere at udvide mulighederne for gennemførelse af forsøg på det sociale område. Det foreslås i den forbindelse bl.a., at mulighederne for at ansøge om forsøgsgodkendelse udvides fra alene at tilkomme kommunalbestyrelserne til, at ansøgning kan indgives af kommunalbestyrelser, regionsråd og private tilbud. Der foreslås endvidere en udvidelse af, hvilke bestemmelser i serviceloven, der kan fraviges som led i et godkendt forsøg. Endelig foreslås indført en klar afgrænsning af, hvad der ikke kan opnås forsøgsgodkendelse til. Denne del af forslaget skal dermed samlet sikre bedre grobund for udvikling og søgsvirksomhed på det sociale område.

Forslaget har endvidere til formål at udmønte aftalerne mellem regeringen og henholdsvis KL og Danske Regioner om kommunernes og regionernes økonomi for 2018. Det fremgår af begge aftaler, at aftaleparterne er enige om at forenkle rammeaftalekonceptet på socialområdet, herunder at rammeaftalerne gøres flerårige, og at opdelingen i en udviklingsstrategi og en styringsaftale afskaffes.

Formålet med lovforslaget er derudover at tilvejebringe en hjemmel for transport-, bygnings- og boligministeren til at fastsætte regler om en national mærkningsordning for demensegnede boliger. Regeringen indgik den 15. december 2016 som opfølgning på satspuljeaftalen for 2016-2019 aftale med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om en national demenshandlingsplan 2025 "Et trygt og værdigt liv med demens". Et element i aftalen er, at der afsættes midler til udvikling af en national mærkningsordning for demensegnede boliger. Med lovforslaget tilvejebringes en hjemmel for transport-, bygnings- og boligministeren til at fastsætte regler om en sådan mærkningsordning.

Endelig har lovforslaget til formål at rette op på en manglende konsekvensændring i lov om psykologer m.v. i forbindelse med ændringen af Psykolognævnets sammensætning ved vedtagelse af lov nr. 190 af 27. februar 2017. Samtidigt foreslås det at ændre reglerne om Psykolognævnets beslutningsdygtighed, så kravet om fuldtallig tilstedeværelse ændres til et krav om, at nævnets formand eller dennes stedfortræder samt mindst 4 ud af nævnets øvrige 6 medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Rammeaftaler

2.1.1. Gældende ret

De gældende regler om rammeaftaler på det sociale område og det almene ældreboligområde fremgår af § 6 i serviceloven og § 185 b, stk. 3-6, i almenboligloven samt af bekendtgørelse nr. 1631 af 16. december 2016 om rammeaftaler m.v. på det sociale område og det almene ældreboligområde (rammeaftalebekendtgørelsen).

Formålet med rammeaftalerne er ifølge de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2010-11 (1. samling), A, L 100, side 4, for det første at regulere regionernes forsyningspligt og dermed sikre kommunernes forsyning, for det andet at sikre og styre den faglige udvikling på tværs af kommunegrænser, så alle kommuner til stadighed er i stand til at tilbyde de rigtige tilbud af høj kvalitet også til små målgrupper og målgrupper med komplicerede problemer, for det tredje at skabe synlighed og gennemsigtighed om kapacitet, behov for pladser samt takst- og udgiftsudvikling og for det fjerde at sikre koordinering og udvikling af nye tilbud særligt til små målgrupper og målgrupper med komplicerede problemer, så ekspertise og ressourcer på særlige områder anvendes hensigtsmæssigt.

Det følger af servicelovens § 6, stk. 1, og af almenboliglovens § 185 b, stk. 3, at kommunalbestyrelserne i regionen indgår en årlig rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af kommunale og regionale tilbud beliggende i regionen.

Det fremgår desuden af servicelovens § 6, stk. 3, og af almenboliglovens § 185 b, stk. 5, at børne- og socialministeren kan udmelde særlige temaer til behandling i rammeaftalerne. På almenboligområdet skal dette ske efter forhandling med transport-, bygnings- og boligministeren.

Af rammeaftalebekendtgørelsen fremgår det bl.a., at rammeaftalen er opdelt i en udviklingsstrategi og en styringsaftale, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 3. Det fremgår desuden, at rammeaftalen omfatter en lang række typer af tilbud og boliger efter serviceloven og almenboligloven, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1. Alle regionale tilbud er omfattet af rammeaftalerne. Omfattet er endvidere kommunale tilbud, der anvendes af flere kommuner end driftskommunen, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det fremgår desuden af rammeaftalebekendtgørelsens § 10, stk. 1, at styringsaftalen skal indeholde angivelse af, hvilke konkrete tilbud der er omfattet af styringsaftalen. Styringsaftalen skal endvidere indeholde aftaler om udviklingen i taksterne for tilbud omfattet af aftalen, om prisstrukturen for de omfattede tilbud, om oprettelse og lukning af tilbud og pladser, om principper for indregning af driftsherrens udgifter ved oprettelse og lukning af tilbud aftalt i rammeaftaleregiet og om frister for afregning for brug af tilbud. Endelig skal styringsaftalen indeholde tilkendegivelser fra kommunalbestyrelserne om overtagelse af regionale tilbud og fastlæggelse af, i hvilket omfang overtagne tilbud skal stå til rådighed for de øvrige kommuner.

Derudover fremgår det af bekendtgørelsens § 8, at udviklingsplaner for botilbud efter servicelovens §§ 107-110 med flere end 100 pladser skal indgå i udviklingsstrategien, hvis tilbuddene benyttes af to eller flere kommuner i regionen,

samt at kommuner og regioner i forbindelse med indgåelse af rammeaftalen skal drøfte aktiviteter i regionens børnehus og finansieringen for det kommende år af socialtilsynet.

I forbindelse med fastlæggelsen af udviklingsstrategien fremgår det desuden af rammeaftalebekendtgørelsen, at kommunalbestyrelser og regionsråd skal sikre indbyrdes koordinering regionerne imellem om den sikrede boform Kofoedsminde og sikrede afdelinger til unge, samt at kommunalbestyrelserne som led i udviklingsstrategien skal behandle Socialstyrelsens eventuelle centrale udmeldinger om målgrupper eller særlige indsatser på det specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning, jf. servicelovens § 13 b, stk. 2, som led i den nationale koordinationsstruktur.

2.1.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser

Det fremgår af aftalen mellem regeringen og KL om kommunernes økonomi for 2018 samt af aftalen mellem regeringen og Danske Regioner om regionernes økonomi for 2018, at aftaleparterne er enige om at forenkle rammeaftalekonceptet på socialområdet, herunder at rammeaftalerne gøres flerårige, og at opdelingen i en udviklingsstrategi og en styringsaftale afskaffes.

Det er ministeriets opfattelse, at reglerne om rammeaftaler bør fastholdes i sin grundform, og at formålet med rammeaftalerne, som det fremgår ovenfor under pkt. 2.2.1., også bør fastholdes.

Det er dog også ministeriets opfattelse, at der er behov for at forenkle reglerne om indgåelse af rammeaftaler, så de tilpasses den udvikling, der er sket lokalt i kommuner og regioner, siden reglerne blev vedtaget, og så der gives større rum for, at rammeaftalerne får forskelligt fokus alt efter de lokale behov.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med denne del af lovforslaget foreslås det at forenkle reglerne om indgåelse af rammeaftaler på det sociale område og det almene ældreboligområde.

§ 6, stk. 1, i serviceloven og § 185 b, stk. 3, i almenboligloven foreslås derfor ændret, så rammeaftalerne ikke længere skal indgås en gang om året, men hvert andet år med mulighed for at det lokalt kan aftales at opdatere eller revidere hele eller dele af rammeaftalen, hvis der er behov for det og enighed om det.

Med aftaleindgåelse hvert andet år, får rammeaftalerne et længere og mere hensigtsmæssigt tidsperspektiv, og derudover vil det kunne sikre en bedre politisk forankring af rammeaftalerne, hvis kommunalbestyrelser og regionsråd kun skal tage stilling til aftalerne hvert andet år.

Det forudsættes, at rammeaftalerne indgås den 15. oktober i den kommunale valgperiodes 1. år med virkning for valgperiodens 2. og 3. år og i valgperiodens 3. år gældende for

valgperiodens 4. år og den følgende valgperiodes 1. år, jf. også forslaget § 4, stk. 2.

Derudover foreslås det at ophæve børne- og socialministerens og transport-, bygnings- og boligministerens mulighed for at udmelde særlige temaer til behandling i rammeaftalerne. Rammeaftaleparterne skal i forvejen i forbindelse med indgåelse af rammeaftalerne behandle eventuelle udmeldinger fra Socialstyrelsen som led i den nationale koordinationsstruktur, og det er ministeriets vurdering, at behovet for, at rammeaftalerne har fokus på særlige emner, er dækket.

Supplerende til de foreslåede ændringer af serviceloven og almenboligloven vil rammeaftalebekendtgørelsen blive revideret og forenklet. Herunder vil rammeaftalens opdeling i en udviklingsstrategi og en styringsaftale blive ophævet. Det er dog centralt, at fokus på *både* behovet for udvikling af nye indsatser og tilbud *og* styring fastholdes. Men det overlades i højere grad til rammeaftalens parter at fastlægge ud fra lokale forhold, hvilke konkrete indsatser, målgrupper eller tilbud der skal fokuseres på.

Derudover vil kravene til, hvad der skal indgå i rammeaftalens styringsdel blive forenklet. Det fastholdes dog, at styringsdelen omfatter alle regionale tilbud samt kommunale tilbud, der anvendes af flere end driftskommunen selv, medmindre driftskommunen har indgået en aftale med en eller flere andre kommuner, der indeholder de samme elementer, som er indeholdt i styringsaftalen.

2.2. Indberetning til Tilbudsportalen

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af servicelovens § 14, stk. 1, at børne- og socialministeren indsamler og formidler oplysninger om kommunale, regionale og private tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn og om kommunale, regionale og private tilbud efter servicelovens § 32 (særlige dagtilbud), § 36 (særlige klubtilbud), § 103 (beskyttet beskæftigelse) og § 104 (aktivitets- og samværstilbud). Tilbudsportalen indeholder desuden oplysninger om en række andre typer af tilbud, herunder behandlingstilbud til alkoholmisbrugere efter § 141 i sundhedsloven, almene ældreboliger, almene plejeboliger, plejehjem efter § 192 i serviceloven, friplejeboliger efter lov om friplejeboliger samt visse handicapboliger efter almenboligloven og lov om boliger for ældre og personer med handicap. Indsamlingen og formidlingen sker i Tilbudsportalen, som er en internetbaseret og offentligt tilgængelig database.

Formålet med Tilbudsportalen er at sikre sammenlignelige og gennemskelige oplysninger om de registrerede tilbud. Tilbudsportalen skal derved være et værktøj for kommunale sagsbehandlere i valg af socialt tilbud til borgere. I de tilfælde, hvor borgeren efter lovgivningen har frit valg mellem tilbud, kan Tilbudsportalens oplysninger endvidere understøtte den enkelte borgers frie valg af tilbud, idet borgeren og dennes pårørende i Tilbudsportalen kan finde oplysninger om sociale tilbud, deres indhold, målgruppe, adresse osv. Dermed tjener Tilbudsportalen også som understøttelse af den

lige konkurrence mellem private og offentlige leverandører. Endelig har Tilbudsportalen også til formål at understøtte socialtilsynets arbejde og at bidrage til overblik over udviklingen på det sociale område, herunder udviklingen i antallet af tilbud samt tilbuddenes målgrupper og metoder.

Tilbud omfattet af Tilbudsportalen skal registrere en række oplysninger i Tilbudsportalen. Hovedparten af de registrerede oplysninger bliver offentligt tilgængelige. Det gælder bl.a. tilbuddets adresse, målgruppe, normering, takst og faglige tilgang. På tilbuddets side i Tilbudsportalen vises der endvidere konklusionerne af socialtilsynets tilsyn, hvis tilbuddet er omfattet af socialtilsynet. En del af de registrerede oplysninger bliver ikke offentligt tilgængelige, men anvendes af socialtilsynene i deres tilsynsvirksomhed.

Tilbuddet indberetter oplysningerne digitalt i Tilbudsportalen. Førre de indberettede oplysninger bliver offentliggjort i Tilbudsportalen, skal en myndighed godkende oplysningerne. For tilbud omfattet af socialtilsynet er den godkendende myndighed socialtilsynet, mens det for øvrige tilbud er kommunalbestyrelse eller regionsråd.

Det følger af § 14, stk. 4, i serviceloven, at børne- og socialministeren kan foretage anmeldte og uanmeldte tilsynsbesøg i de registrerede tilbud for at kontrollere, om de faktiske forhold er i overensstemmelse med registreringerne i Tilbudsportalen. Efter et tilsynsbesøg kan børne- og socialministeren påtale uoverensstemmelser over for henholdsvis kommunalbestyrelsen i den kommune eller regionsrådet i den region, som fører tilsyn med tilbuddet, og underrette kommunalbestyrelsen i de kommuner, der har pligt til at yde hjælp til brugerne af tilbuddet.

Der er med hjemmel i § 14, stk. 5, i serviceloven fastsat nærmere regler om tilsynet i § 13 i bekendtgørelse nr. 1673 af 16. december 2016 om Tilbudsportalen (Tilbudsportalbekendtgørelsen). Det fremgår af denne, at det er Socialstyrelsen, som fører tilsyn ved stikprøvekontrol med, at oplysningerne på Tilbudsportalen svarer til de faktiske forhold i tilbuddene, og at der anvendes en ensartet systematik og anvendelse af begreber ved indberetninger til Tilbudsportalen. Hvis Socialstyrelsen finder, at oplysningerne om et tilbud ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, eller at oplysningerne ikke er indberettet i overensstemmelse med systematikken i Tilbudsportalen, kan Socialstyrelsen pålægge den godkendende myndighed at bringe indberetningerne i overensstemmelse med de faktiske forhold eller med Tilbudsportalens systematik. Hvis myndigheden ikke følger pålægget, kan Socialstyrelsen markere dette på Tilbudsportalen.

2.2.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser

Afgørelse om påbud og markering i Tilbudsportalen træffes efter gældende ret over for den myndighed, som godkender de af tilbuddet indberettede oplysninger. Det er ministeriets opfattelse, at dette er uhensigtsmæssigt, da myndigheden ikke selv kan opfylde påbuddet ved at rette op på den forkerte

indberetning. Også for tilbuddet er den nuværende ordning uhensigtsmæssig, idet tilbuddet ikke modtager afgørelsen og således ikke kan sikre, at påbuddet følges. Tilbuddet kan derved ikke sikre sig mod, at der sker markering af deres side i Tilbudsportalen.

Det er endvidere ministeriets opfattelse, at de nærmere regler om påbud og markering bør fremgå af loven fremfor af Tilbudsportalbekendtgørelsen. Samtidigt bør bestemmelsen i loven afspejle, at tilsynet med oplysningerne i Tilbudsportalen gennemføres ved dataanalyse og indhentning af dokumentation og ikke ved anmeldte eller uanmeldte tilsynsbesøg i de registrerede tilbud. Det bør endvidere fremgå klart af loven, i hvilke tilfælde Socialstyrelsen kan træffe afgørelse om påbud og eventuelt senere markering i Tilbudsportalen.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i loven fastsættes bestemmelser om, at Socialstyrelsen fører stikprøvekontrol med, at oplysningerne i Tilbudsportalen er i overensstemmelse med de faktiske forhold, at de er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik, og at alle oplysninger er indberettet til Tilbudsportalen.

Det foreslås endvidere, at Socialstyrelsen gives kompetence til at træffe afgørelse om at udstede et påbud til et tilbud, hvis indberettede oplysninger, som offentliggøres i Tilbudsportalen, ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold eller med systematikken i Tilbudsportalen. Det foreslås dermed, at muligheden for at træffe afgørelse om påbud begrænses til de typer af oplysninger, som offentliggøres i Tilbudsportalen.

Det foreslås i forlængelse af muligheden for at træffe afgørelse om påbud, at Socialstyrelsen gives mulighed for at træffe afgørelse om at markere forholdet i Tilbudsportalen, såfremt tilbuddet ikke har fulgt påbuddet inden 4 uger. Ved vurderingen af, om tilbuddet har fulgt påbuddet, er det afgørende, hvorvidt tilbuddet har indberettet oplysningerne, ikke hvorvidt oplysningerne er offentliggjort i Tilbudsportalen. Dette skyldes, at det kan tage tid for den godkendende myndighed at behandle de indberettede oplysninger inden godkendelse til offentliggørelse.

Den foreslåede ordning er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i Tilbudsportalbekendtgørelsen, dog således at Socialstyrelsens afgørelse træffes over for det indberettende tilbud og ikke som efter gældende ret over for den godkendende myndighed.

2.3. Handicappede

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af servicelovens § 114, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, hvor den nedsatte funktionsevne i væsentlig grad vanskeliggør mulighe-

den for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil. Støtten ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 160.000 kr., jf. servicelovens § 114, stk. 2. Hvis der foreligger ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter stk. 1 og bilens anskaffelsespris, jf. servicelovens § 114, stk. 3. Ganske særlige forhold vil f.eks. foreligge, når funktionsnedsættelsen nødvendiggør indretninger, som kun findes eller mest hensigtsmæssigt kan foretages i større eller dyrere bil, når en større eller dyrere bil er nødvendig, fordi funktionsnedsættelsen medfører, at ansøgeren ikke eller kun med betydelig vanskelighed kan klare ind- og udstigning eller placering i bilen, eller når en større eller dyrere bil er nødvendig for at medbringe nødvendige hjælpemidler i bilen, jf. § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 719 af 19. juni 2013 om støtte til køb af bil efter serviceloven (herafter bilstøttebekendtgørelsen). Det udvidede lån fastsættes på grundlag af prisen på den billigst egnede bil, jf. bilstøttebekendtgørelsens § 7, stk. 3.

2.3.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser

Det fremgår af bilstøttebekendtgørelsens § 7, stk. 1, at støtten, hvis betingelserne for støtte til køb af bil er opfyldt, ydes til den billigste bil, som er egnet set i forhold til ansøgerens behov. Denne egnethedsvurdering er central for udmåling af bilstøtte. Efter gældende ret kan en borger alene få et udvidet lån efter servicelovens § 114, stk. 3, såfremt der foreligger ganske særlige forhold. I bilstøttebekendtgørelsens § 7, stk. 2, er der oplyst tre eksempler på, hvornår ganske særlige forhold foreligger.

Vurderingen af ganske særlige forhold efter servicelovens § 114, stk. 3, er allerede indeholdt i den samlede egnethedsvurdering, der foretages efter bilstøttebekendtgørelsens § 7, stk. 1. Således vil den billigst egnede bil ikke kunne overstige lånerammen, medmindre der foreligger ganske særlige forhold. Betingelsen om ganske særlige forhold i servicelovens § 114, stk. 3, er derfor overflødig, og den skaber en u hensigtsmæssig usikkerhed om, hvorvidt der skal foretages to forskellige egnethedsvurderinger afhængig af, om borgeren har behov for en bil, der kan finansieres inden for lånerammen i servicelovens § 114, stk. 2, eller ej.

Det er ministeriets hensigt, at der skal foretages én samlet egnethedsvurdering, og at borgeren skal have den støtte, som vedkommende har behov for, uanset bilens pris. Dette stemmer overens med servicelovens kompensationsprincip, hvoraf følger, at borgere med en betydelig funktionsnedsættelse i videst muligt omfang skal kompenseres for følgerne af funktionsnedsættelsen og stilles lige med andre borgere.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at servicelovens § 114, stk. 3, ændres, således at det af bestemmelsen fremgår, at borgeren har ret til udvidet lån, såfremt den billigst egnede bil overstiger lånerammen. Herved fjernes kriteriet om ganske særlige forhold som selvstændig betingelse for udvidet lån. Formålet med ændringen er at præcisere, at der skal foretages én samlet vurdering af, hvilken bil der er den billigst egnede til borgers behov. Det kommer derved til at fremgå tydeligt af bestemmelsen, at der, hvis prisen på den billigst egnede bil overstiger lånerammen i § 114, stk. 2, skal ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen og prisen på den billigst egnede bil.

2.4. Forsøg på det sociale område

2.4.1. Gældende ret

Servicelovens § 184 indeholder bestemmelser om mulighederne for gennemførelse af forsøg, der indebærer fravigelse af visse af servicelovens regler. Efter bestemmelsen kan børne- og socialministeren give godkendelse til oprettelse af andre tilbud og til fravigelse af reglerne om visitation, ydelser og finansiering i serviceloven. Godkendelse af forsøg gives efter indstilling fra en kommunalbestyrelse.

Der fremgår ikke i øvrigt af lovgivningen bestemmelser om godkendelse af forsøg på det sociale område, som indebærer, at der som led i forsøget kan ske fravigelse af den socialretlige lovgivning.

2.4.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser

Bestemmelsen om forsøg på det sociale område, der i dag er § 184 i serviceloven, blev indsat i den socialretlige lovgivning ved lov nr. 620 af 8. december 1982 som § 138 b i den dagældende lov om social bistand. Bestemmelsen er fortsat et vigtigt redskab til at give plads til innovation og afprøvning af nye løsninger på det sociale område. Men mens det sociale område har undergået store ændringer siden 1982, er forsøgsbestemmelsen stort set uændret. Ministeriet finder derfor, at bestemmelsen bør opdateres, således at den afspejler forholdene på socialområdet i 2017.

Det er ministeriets opfattelse, at særligt den rolle som sociale tilbud med privat driftsherre spiller på det sociale område i dag bør føre til ændringer af bestemmelsen, således at muligheden for at få en forsøgsgodkendelse ikke er begrænset til kommunerne.

På baggrund af erfaringerne med ansøgninger om forsøg efter servicelovens § 184 samt frikommuneforsøgene finder ministeriet endvidere, at det vil være hensigtsmæssigt, at området for at opnå forsøgsgodkendelse, det vil sige, hvilke bestemmelser i loven der kan gives godkendelse til fravigelse af, udvides. Samtidigt er det ministeriets opfattelse, at hensynet til den enkelte borgers retssikkerhed i forbindelse med forsøg bør tydeliggøres.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at bestemmelsen om forsøg på det sociale område udvides, således at også regionsråd og private tilbud kan ansøge om en forsøgsgodkendelse. Det foreslås dermed, at også f.eks. sociale tilbud med en privat driftsherre kan gennemføre forsøg med en forsøgsgodkendelse efter servicelovens § 184 uden at være afhængige af et samarbejde med en kommune.

Det foreslås endvidere, at det materielle område for bestemmelsen udvides, således at Børne- og Socialministeriet kan give godkendelse til forsøg, der indebærer fravigelse af servicelovens regler, inden for de rammer der foreslås fastsat i den foreslåede § 184, stk. 2.

Formålet med de foreslåede forbedringer af mulighederne for at gennemføre forsøg på servicelovens område er at give mulighed for forsøgserfaringer på flere forskellige områder, som kan danne grundlag for evaluering og vurdering med henblik på, om forsøget skal implementeres i lovgivningen. Eksempler på en sådan proces, hvor gennemførte forsøg har ført til ændringer af loven, er hjemmetræningsordningen i § 32 i serviceloven og RED Safehouses tilbud til unge i æresrelaterede konflikter.

Børne- og Socialministeriet vurderer i hvert enkelt tilfælde, om der skal gives forsøgsgodkendelse på baggrund af den indsendte ansøgning. Det er i den sammenhæng fundet hensigtsmæssigt, at det fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, som indebærer, at borgere stilles dårligere end efter loven, forsøg om særlige dag- og klubtilbud der medfører fravigelse af reglerne om forældrenes egenbetaling, forsøg der medfører statslige merudgifter, og forsøg der indebærer fravigelse af reglerne om tilsyn eller reglerne om klage. Ministeriet vil fortsat foretage en vurdering af en ansøgning om forsøgsgodkendelse, herunder kvaliteten og potentialet i det påtænkte forsøg, sammenhængen med øvrige initiativer på området og opfyldelsen af formålet med forsøg på det sociale område, og på baggrund heraf vurdere, hvorvidt ministeriet ønsker at give en forsøgsgodkendelse.

Det foreslås i forlængelse af ovenstående, at det særskilt reguleres, at Sundheds- og Ældreministeriet på tilsvarende vilkår kan give godkendelse til forsøg inden for ældreministerens ressort.

Endelig foreslås det, at børne- og socialministeren årligt offentliggør en status for anvendelsen af bestemmelsen i servicelovens § 184 til iværksættelse af forsøg på det sociale område.

2. 5. Demensmærkning

2.5.1. Gældende ret

Almenboligloven indeholder ikke i dag regler om demensmærkning.

2.5.2. Transport-, Bygnings- og Boligministeriets overvejelser

Regeringen indgik den 15. december 2016 som opfølgning på satspuljeaftalen for 2016-2019 aftale med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om en national demenshandlingsplan 2025 "Et trygt og værdigt liv med demens".

Et element i aftalen er, at der afsættes midler til udvikling af en national mærkningsordning for demensegnede plejeboliger m.v.

Ved tekstanmærkning nr. 132 ad konto 28.81.13 har transport-, bygnings- og boligministeren fået materiel hjemmel til at fastsætte nærmere regler om gennemførelse af denne mærkningsordning.

Bemyndigelsen gælder imidlertid kun for 2017, og det er derfor forudsat, at transport-, bygnings- og boligministeren efterfølgende tilvejebringer en permanent hjemmel til at fastsætte sådanne regler.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet vurderer, at en sådan hjemmel bør indsættes i lov om almene boliger m.v.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget tilvejebringes en hjemmel for transport-, bygnings- og boligministeren til at fastsætte nærmere regler om en mærkningsordning for demensegnede plejeboliger.

2.6. Psykolognævnets beslutningsdygtighed

2.6.1. Gældende ret

§ 17 b i lov om psykologer m.v. (psykologloven) indeholder regler om, hvornår Psykolognævnet er beslutningsdygtigt. Det følger af bestemmelsen, at nævnet er beslutningsdygtigt, når alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Psykolognævnet har siden den 1. juli 2017 bestået af 1 formand og 6 øvrige medlemmer. Formanden er dommer, og de øvrige medlemmer beskikkes efter indstilling fra forskellige interesseorganisationer.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortrædere kan genbeskikkes. Der henvises i bestemmelsen til, at genbeskikkelsen af de 4 øvrige medlemmer kun kan finde sted en gang for yderligere 4 år. Der er 6 øvrige medlemmer i nævnet, og det er således en fejl, når der i bestemmelsen henvises til, at der er 4 øvrige medlemmer.

2.6.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser

Det er Børne- og Socialministeriets opfattelse, at kravet om, at Psykolognævnet skal være fuldtalligt for at være beslutningsdygtigt, hindrer en effektiv afvikling af Psykolognævnets mødeaktivitet. Ministeriet ønsker derfor at åbne op for, at nævnet kan være beslutningsdygtigt, selvom nævnet ikke er fuldtalligt.

Ministeriet er af den opfattelse, at der som minimum bør deltage 4 medlemmer ud over formanden, så der sikres et bredt erfaringsgrundlag ved nævnets behandling af sager. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at der er behov for at sikre, at der ved alle møder mindst er 2 af de tilstedeværende, som har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen, og at 1 af de tilstedeværende har erfaring som børnesagkyndig. Dette er efter ministeriets opfattelse nødvendigt for at sikre, at den rette psykologfaglige viden er til stede, når Psykolognævnet behandler sagerne. Det indgår også i ministeriets overvejelser, at Psykolognævnet og Dansk Psykolog Forening har fremsat ønske om en lempelse af kravet til antallet af tilstedeværende medlemmer for nævnets beslutningsdygtighed.

Under folketingsbehandlingen af lovforslaget om en ny sammensætning af Psykolognævnet (Folketingstidende 2016-17, A, L 52) blev antallet af nævnsmedlemmer ændret fra 4 øvrige medlemmer i det fremsatte lovforslag til 6 øvrige medlemmer i det vedtagne lovforslag. Ved en fejl blev der ikke foretaget en konsekvensændring i angivelsen af antallet af øvrige medlemmer af Psykolognævnet i lovens § 17, stk. 6, 5. pkt., om genbeskikkelse. Det er Børne- og Socialministeriets opfattelse, at denne fejl bør rettes.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at psykologlovens § 17 b om Psykolognævnets beslutningsdygtighed ændres, så der ikke længere stilles krav om, at alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere skal være til stede, for at nævnet kan træffe afgørelse. Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 2, vil medføre, at nævnet er beslutningsdygtigt, når formanden eller dennes stedfortræder samt 4 ud af 6 øvrige medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. Det vil samtidigt blive fastsat som krav, at mindst 2 af de tilstedeværende har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen, og at 1 af de tilstedeværende har erfaring som børnesagkyndig.

En lempelse af kravet til antallet af tilstedeværende medlemmer for nævnets beslutningsdygtighed vil efter ministeriets opfattelse sikre en mere hensigtsmæssig afvikling af Psykolognævnets mødeaktivitet.

Det foreslås endvidere, at fejlhenvisningen til 4 øvrige medlemmer i lovens § 17, stk. 6, 5. pkt., rettes.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

For så vidt angår forslaget vedrørende Tilbudsportalen har forslaget ikke økonomiske eller administrative konsekvenser, idet Socialstyrelsen også efter gældende ret fører stikprøvekontrol, og da der ikke pålægges tilbud eller myndigheder at indberette yderligere oplysninger.

For så vidt angår forslaget vedrørende forsøgsbestemmelsen i serviceloven bemærkes, at forslaget alene er en mulighed

for kommunerne og derfor ikke vurderes at give anledning til regulering af bloktilskuddet.

Ændringerne i lovforslagets del om reglerne om støtte til handicapbil er forhandlet med KL i forbindelse med DUT-forhandlingen af den reviderede bilstøttebekendtgørelse, der skal træde i kraft den 1. januar 2018.

For så vidt angår en mærkningsordning for demensegnede plejeboliger, er der i satspuljeaftalen for 2016-2019 afsat i alt 2,5 mio. kr. til udvikling af en sådan national mærkningsordning. Initiativet er en del af den politiske aftale om den nationale demenshandlingsplan 2025. Ved aktstykket nr. 57 af 23. februar 2017 har Transport-, Bygnings- og Boligministeriet fået Finansudvalgets tilslutning til at foretage udmåntning af midlerne i 2017. Det er hensigten, at der i 2017 – i et samarbejde med SBI, Sundheds- og Ældreministeriet, KL og udvalgte interesseorganisationer – fastsættes kriterier for, hvad der kendetegner forskellige typer af demensegnede plejeboliger, samt at der foretages en mærkning af alle eksisterende plejeboliger. Kriterierne vil blive udarbejdet med udgangspunkt i anvisninger fra SBI, og mærkningen vil blive gennemført under hensyntagen til de afsatte ressourcer, herunder forhandlinger i 2017 om mærkningsordningens kommunale økonomiske konsekvenser med KL. Forslaget vedrørende bemyndigelsen til transport-, bygnings- og boligministeren vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige i 2018 og frem.

De øvrige dele af lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår forslaget om Tilbudsportalen bemærkes, at forslaget ikke medfører en forpligtelse til indberetning af oplysninger for private sociale tilbud udover, hvad der allerede følger af gældende lovgivning.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. juni 2017 til den 10. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Alzheimerforeningen, Ankestyrelsen, Bedre Psykiatri - landsforeningen for pårørende, BL - Danmarks Almene Boliger, Blå Kors, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børns Vilkår, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Ældreråd, Datatilsynet, DemensKoordinatorer i Danmark, Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Domstolsstyrelsen, Det Centrale Handicapråd, Ergoterapeutforeningen, FOA, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Færøernes Sundheds- og Indenrigsministerium, HK/kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KFUK's Sociale Arbejde, KFUM's Sociale Arbejde, Kirkens Korshær, KL, Kommunale Tjene-

stemænd og Overenskomstansatte (KTO), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Landsforeningen af Kvindekrisecentre, Landsforeningen af Socialpædagoger, Landsforeningen for Børn og Forældre, Landsforeningen LEV, Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade (LMS), LO, LO's Faglige Seniorer, LOS - De private tilbud, Lægeforeningen, National Videnscenter for Demens, PLO, Polioforeningen, Psykolognævnet, Pårørendegruppen for svage ældre, Red Barnet, Retslægerådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af boformer for hjemløse i Danmark, Selveje Danmark, SIND - Landsforeningen for psykisk sundhed, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialt Lederforum, Socialtilsyn Hovedstaden (Frederiksberg Kommune), Socialtilsyn Midt (Silkeborg Kommune), Socialtilsyn Nord (Hjørring Kommune), Socialtilsyn Syd (Faaborg-Midtfyn Kommune), Socialtilsyn Øst (Holbæk Kommune), Spastikerforeningen, Statsforvaltningen, UlykkesPatientForeningen, Vestre Landsret, Ældre Sagen og Østre Landsret.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser /mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 6, stk. 1, 1. pkt., i serviceloven, at kommunalbestyrelser og regionsråd indgår en årlig rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af de kommunale og regionale tilbud efter serviceloven, der er beliggende i kommunen.

De nærmere regler om indholdet i rammeaftalerne samt om processen i forbindelse med indgåelsen fremgår af bekendt-

gørelse nr. 1631 af 16. december 2016 om rammeaftaler m.v. på det sociale område og det almene ældreboligområde (rammeaftalebekendtgørelsen).

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at rammeaftalerne gøres to-årige. Det forudsættes, at rammeaftalerne fremover indgås den 15. oktober i den kommunale valgperiodes 1. år gældende for valgperiodens 2. og 3. år og i valgperiodens 3. år gældende for valgperiodens 4. år og den følgende valgperiodes 1. år, jf. også forslagens § 4, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 6, stk. 1, 2. pkt., i serviceloven, at den rammeaftale, som indgås mellem kommunalbestyrelser og regionsråd en gang om året drøftes og suppleres efter behov.

De nærmere regler om indholdet i rammeaftalerne samt om processen i forbindelse med indgåelsen fremgår af bekendtgørelse nr. 1631 af 16. december 2016 om rammeaftaler m.v. på det sociale område og det almene ældreboligområde (rammeaftalebekendtgørelsen).

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at rammeaftaleparterne får mulighed for alt efter lokale ønsker og behov at aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen f.eks. af hensyn til en årlig opdatering af rammeaftalens styringsdel, af hensyn til løbende at kunne beslutte/godkende oprettelse eller nedlukning af regionale tilbud eller af hensyn til at kunne behandle en central udmelding fra Socialstyrelsen om målgrupper eller særlige indsatser på det specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning, jf. servicelovens § 13 b, stk. 2, som led i den nationale koordinationsstruktur.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 6, stk. 3, i serviceloven, at børne- og socialministeren kan udmelde temaer til behandling i rammeaftalerne. Dette er udover de krav til rammeaftalerne, der fremgår af rammeaftalebekendtgørelsen.

Med forslaget § 1, nr. 3, foreslås det, at muligheden for at ministeren kan udmelde temaer til behandling i rammeaftalerne udgår af loven.

Rammeaftaleparterne skal allerede i forbindelse med indgåelsen af rammeaftalerne behandle eventuelt centrale udmeldinger fra Socialstyrelsen om målgrupper eller særlige indsatser på det specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning, jf. servicelovens § 13 b, stk. 2, i regi af den nationale koordinationsstruktur.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af §§ 7 og 8 i serviceloven, at kommunalbestyrelser og regionsråd skal give oplysninger til Tilbudsportalen om de tilbud, der indgår i den kommunale forsyning og de tilbud, som regionsrådet stiller til rådighed for kommunerne, medmindre der er tale om tilbud, der er omfattet af § 4 i socialtilsynsloven.

Samtidig fremgår det af § 14, stk. 5, i serviceloven, at børne- og socialministeren i en bekendtgørelse fastsætter nærmere regler om Tilbudsportalen, herunder om kommuners og regioners pligt til at give oplysninger til Tilbudsportalen.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse om Tilbudsportalen (Tilbudsportalbekendtgørelsen). Heraf fremgår, hvem der har ansvaret for at indberette og godkende oplysninger på Tilbudsportalen, herunder hvornår det er henholdsvis tilbuddets, kommunalbestyrelsens, regionsrådets eller socialtilsynets ansvar. Det fremgår desuden af bekendtgørelsen, hvilke typer af tilbud der skal registreres på Tilbudsportalen og med hvilke typer af oplysninger.

Da kommunalbestyrelser og regionsråds forpligtelse til at give oplysninger til Tilbudsportalen således er reguleret flere steder, foreslås det at ophæve §§ 7 og 8 i serviceloven. Dermed undgås dobbeltregulering.

Til nr. 5

Efter § 14, stk. 4, i serviceloven er børne- og socialministeren tillagt kompetence til at føre tilsyn med, om de registrerede oplysninger i Tilbudsportalen er i overensstemmelse med de faktiske forhold i de registrerede tilbud. Børne- og socialministeren kan i den forbindelse udføre anmeldte og uanmeldte tilsynsbesøg i tilbuddene. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at tilsynet foretages ved stikprøvekontrol med rigtigheden af de data, som er registreret i Tilbudsportalen, jf. bemærkningerne til L 38, Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), tillæg B, side 896, ændringsforslag nr. 4.

Der er med hjemmel i § 14, stk. 5, i serviceloven udstedt nærmere regler om tilsynet knyttet til Tilbudsportalen. Disse fremgår af § 13 i Tilbudsportalbekendtgørelsen. Med Tilbudsportalbekendtgørelsen er børne- og socialministerens tilsynskompetence delegeret til Socialstyrelsen. Det er således Socialstyrelsen, der fører tilsynet i form af stikprøvekontrol med, at oplysningerne på Tilbudsportalen svarer til de faktiske forhold i tilbuddene, og at der anvendes en ensartet systematik og anvendelse af begreber ved indberetningerne til Tilbudsportalen, jf. Tilbudsportalbekendtgørelsens § 13, stk. 1.

Med lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås reglerne om tilsynet med indberetningerne til Tilbudsportalen opdateret. Det foreslås således, at væsentlige dele af bestemmelserne i § 13 i Tilbudsportalbekendtgørelsen overføres til serviceloven som § 14, stk. 4. Samtidigt foreslås det, at kompetencen tildeles Socialstyrelsen ved lov og ikke som hidtil ved delegation fra børne- og socialministeren.

Med den foreslåede bestemmelse skal Socialstyrelsen føre stikprøvekontrol med, at oplysningerne i Tilbudsportalen er i overensstemmelse for det første med de faktiske forhold og for det andet med Tilbudsportalens systematik. For så vidt angår det første forhold kan det f.eks. konstateres ved, at der er indberettet selvmodsigende oplysninger, såsom i tilfælde hvor Socialstyrelsen kan konstatere, at tilbuddet har indberettet at have 3 pladser i tilbuddet, men samtidigt har indberettet at have 5 ledige pladser, eller at tilbuddet er registreret som et tilbud efter servicelovens § 108, men samtidigt angiver, at tilbuddets målgruppe er børn under 18 år. Socialsty-

relsen kan også blive opmærksom på forkerte oplysninger ved henvendelser fra andre myndigheder, herunder socialtilsynene eller Børne- og Socialministeriet. For så vidt angår det andet forhold kan der f.eks. være tale om, at et botilbud ikke har indberettet en opholdsydelse.

Med den foreslåede ændring vil der ikke længere være hjemmel til at foretage anmeldte og uanmeldte tilsynsbesøg i tilbuddene - en mulighed som ikke har været anvendt siden ikrafttrædelsen af bestemmelsen den 1. januar 2007.

Den foreslåede bestemmelse om tilsyn ved stikprøvekontrol skal i øvrigt ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser om påbud og markering i lovforslagets § 1, nr. 6.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2 og 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter servicelovens § 14, stk. 4, 2. pkt., kan børne- og socialministeren påtale, hvis oplysninger registreret i Tilbudsportalen og de faktiske forhold ikke er overensstemmende. Påtalen sker over for henholdsvis kommunalbestyrelsen i den kommune eller regionsrådet i den region, som fører tilsyn med tilbuddet. Der skal endvidere ske underretning af kommunalbestyrelsen i de kommuner, der har pligt til at yde hjælp til brugerne efter serviceloven.

Det fremgår endvidere af Tilbudsportalbekendtgørelsens § 13, stk. 2, at hvis Socialstyrelsen finder, at oplysningerne om et tilbud ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, eller at oplysningerne ikke er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik, kan styrelsen pålægge den godkendende myndighed at bringe indberetningerne i overensstemmelse med de faktiske forhold eller med databasens systematik. Hvis den godkendende myndighed ikke følger pålægget, kan Socialstyrelsen, jf. § 13, stk. 4, i Tilbudsportalbekendtgørelsen, markere dette på Tilbudsportalen i forhold til det pågældende tilbud. Derved opfyldes forpligtelsen til underretning af de visiterende kommuner, jf. § 14, stk. 4, 2. pkt., i serviceloven. Markeringen fjernes, når indberetningen er bragt i overensstemmelse med de faktiske forhold eller med databasens systematik

Det foreslås, at der i servicelovens § 14, stk. 5, fastsættes regler om Socialstyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om påbud i relation til indberetninger til Tilbudsportalen af oplysninger, der offentliggøres i Tilbudsportalen. Det foreslås således, at Socialstyrelsen kan træffe afgørelse om at udstede et påbud til et tilbud i to situationer. For det første hvis de indberettede oplysninger ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, og for det andet hvis oplysningerne ikke er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik.

Det foreslås dermed, at muligheden for at træffe afgørelse om påbud modsvarer den i § 14, stk. 4, foreslåede stikprøvekontrol, dog således at stikprøvekontrollen omfatter alle oplysninger i Tilbudsportalen, mens påbud alene kan træffes i

relation til de oplysningstyper, som offentliggøres i Tilbudsportalen. Denne forskel skyldes, at de oplysninger, som indberettes til Tilbudsportalen, men som ikke offentliggøres, anvendes af socialtilsynene, som derfor skal reagere på fejl m.v. i forbindelse med deres tilsyn med det pågældende tilbud.

Den foreslåede bestemmelse om påbud skal i øvrigt ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse om stikprøvekontrol.

Det er en forudsætning for, at der kan træffes afgørelse om påbud, at forvaltningslovens regler, herunder reglerne om partshøring og begrundelse, overholdes. Det skal udtrykkeligt fremgå af Socialstyrelsens afgørelser om påbud, hvilke oplysninger som er urigtige, eller som ikke er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik, samt begrundelsen herfor. Der lægges endvidere vægt på, at Socialstyrelsen har fokus på vejledning og rådgivning af tilbuddet. Dette kan f.eks. ske ved, at Socialstyrelsen i partshøringen gør tilbuddet opmærksom på muligheden for at kontakte Tilbudsportalens hotline med henblik på vejledning, hvis tilbuddet oplever problemer med indberetning af oplysninger, eller tilbuddet i øvrigt har spørgsmål hertil. Partshøringen vil endvidere give tilbuddet mulighed for at gøre Socialstyrelsen opmærksom på, at tilbuddet nu har indberettet de omhandlede oplysninger, hvorved Socialstyrelsen ikke kan træffe afgørelse om et påbud.

Med bestemmelsen i § 14, stk. 6, foreslås, at såfremt et tilbud ikke har fulgt et påbud efter den foreslåede § 14, stk. 5, inden 4 uger efter udstedelsen af påbuddet, kan Socialstyrelsen træffe afgørelse om at markere forholdet i Tilbudsportalen. Det afgørende for, hvorvidt tilbuddet har opfyldt påbuddet, er ikke, hvorvidt tilbuddets reviderede og korrekte oplysninger er offentliggjort i Tilbudsportalen, men derimod hvorvidt de er indberettet til Tilbudsportalen. Dette skyldes, at tilbuddet kan have indberettet de nødvendige oplysninger, men oplysningernes offentliggørelse i Tilbudsportalen afventer den godkendende myndigheds godkendelse. Det i relation til § 14, stk. 5, anførte ovenfor om overholdelsen af forvaltningsloven, herunder reglerne om partshøring, samt rådgivning og vejledning af tilbuddet, finder også anvendelse for Socialstyrelsens afgørelser om markering efter § 14, stk. 6.

Med de foreslåede ændringer i § 14, stk. 5 og 6, ønskes det, at bestemmelserne kan danne grundlag for en reel og hensigtsmæssig indsats for at sikre rigtige oplysninger i Tilbudsportalen. Samtidig vil de foreslåede ændringer betyde, at sanktionsmulighederne fremgår tydeligere af serviceloven til gavn for både Socialstyrelsen, de indberettende tilbud og de godkendende myndigheder. Endelig vil ændringerne betyde, at en afgørelse om sanktion begrundet i f.eks. forkert indberettede oplysninger træffes over for det tilbud, som har indberettet de forkerte oplysninger, og ikke over for den godkendende myndighed, som herefter skal kontakte tilbuddet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 7, der er ny, foreslås, at Socialstyrelsens afgørelse om påbud eller markering efter lovens § 14, stk. 5 og 6, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afskæringen af klageadgang er begrundet i, at der er tale om faktuelle afgørelser uden skøn. Afgørelsen kan dog indbringes for domstolene efter de almindelige regler herom.

Til nr. 7

Børne- og socialministeren kan efter servicelovens § 14, stk. 5, fastsætte nærmere regler om Tilbudsportalen. Bestemmelsen er anvendt til udstedelse af Tilbudsportalbekendtgørelsen.

På baggrund af de foreslåede bestemmelser til § 14, stk. 5 og 6, i lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter Socialstyrelsen kan træffe afgørelser over for det indberettende tilbud, foreslås bemyndigelsesbestemmelsen i § 14, stk. 5, der bliver stk. 8, ændret, således at det udtrykkeligt fremgår, at børne- og socialministeren kan fastsætte regler om Socialstyrelsens afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i § 14, stk. 5 og 6.

Bemyndigelsen forventes anvendt til udstedelse af regler om proceduren for Socialstyrelsens afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i § 14, stk. 5 og 6, herunder om partshøringsfrister. Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til fastsættelse af regler om, at den godkendende myndighed ved afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i § 14, stk. 5 og 6, skal modtage kopi af partshøringsbrevet til tilbuddet samt kopi af afgørelser efter bestemmelsen.

Til nr. 8

Det fremgår af servicelovens § 114, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad 1) vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, 2) vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller 3) forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil. Det fremgår videre af § 114, stk. 2, at støtten efter stk. 1 ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 160.000 kr.

Det foreslås, at der foretages en teknisk ændring af beløbsrammen fra 160.000 kr. til 187.000 kr. (18-pl (pris- og lønregulering)).

Der er alene tale om en teknisk ændring af beløbsrammen. Beløbsrammen for støtte til køb af bil er således uændret. Det følger af servicelovens § 182, stk. 7, at beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Pr. 1. januar 2018 udgør beløbsrammen således 187.000 kr. Det vurderes hensigtsmæssigt, at lånerammebeløbet opdateres, når der alligevel foretages en ændring af servicelovens § 114.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af servicelovens § 114, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når den nedsatte funktionsevne i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil. Støtten ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 160.000 kr., jf. servicelovens § 114, stk. 2. Hvis der foreligger ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter servicelovens § 114, stk. 1, og bilens anskaffelsespris, jf. servicelovens § 114, stk. 3.

Det foreslås, at servicelovens § 114, stk. 3, ændres, således at det af bestemmelsen fremgår, at hvis prisen på den billigst egnede bil overstiger den fastsatte låneramme i servicelovens § 114, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen yde et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem den fastsatte låneramme og prisen på den billigst egnede bil.

Begrundelsen for den foreslåede ændring er, at vurderingen af ganske særlige forhold efter servicelovens § 114, stk. 3, allerede er indeholdt i den samlede egnethedsvurdering, der foretages efter bilstøttebekendtgørelsens § 7, stk. 1. Således vil den billigst egnede bil ikke kunne overstige lånerammen, medmindre der foreligger ganske særlige forhold. Betingelsen om ganske særlige forhold i servicelovens § 114, stk. 3, er derfor overflødig, og den skaber en u hensigtsmæssig usikkerhed om, hvorvidt der skal foretages to forskellige egnethedsvurderinger afhængig af, om borgeren har behov for en bil, der kan finansieres inden for lånerammen i servicelovens § 114, stk. 2, eller ej. Hensigten med forslaget er således, at der skal foretages én samlet egnethedsvurdering, og at borgeren skal have den støtte, som vedkommende har behov for, uanset bilens pris.

Den foreslåede ændring vil fjerne usikkerhed hos borgere og kommuner om, hvorvidt der skal foretages to forskellige egnethedsvurderinger afhængig af, om borgeren har behov for en bil, der kan finansieres inden for lånerammen i servicelovens § 114, stk. 2, eller ej. Ændringen vil dermed sikre, at alle borgere, der opfylder betingelserne for bilstøtte, og som har en funktionsnedsættelse, der gør, at en bil inden for lånerammen ikke vil være egnet, kan få et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen og bilens anskaffelsespris. Dette vil bringe retstilstanden i overensstemmelse med kompensationsprincippet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Ændringen er redaktionel.

Ved lov nr. 661 af 8. juni 2017 blev der indsat to nye bestemmelser i serviceloven. Ifølge § 129 a i serviceloven kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde indstille til statsforvaltningen at træffe afgørelse om uden samtykke at flytte beboere med sindslidelse og heraf følgende betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der er til væsentlig fare for eller udviser en særligt truende eller en særligt chikaneerende adfærd over for øvrige beboere eller personale, til et bestemt botilbud efter servicelovens § 108. Ifølge servicelovens § 131 a træffer statsforvaltningen afgørelse om flytning efter § 129 a.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 661 af 8. juni 2017, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 206 som fremsat, at formålet var at skabe en klageadgang m.v. for afgørelser efter servicelovens §§ 129 a og 131 a, der er parallel med klageadgangen for afgørelser efter servicelovens §§ 129 og 131, der regulerer flytning uden samtykke af beboere, der udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade.

Ved lovens vedtagelse blev der derfor foretaget konsekvensændringer af servicelovens §§ 124 a, 132 og 134-137, således at borgere, der er omfattet af servicelovens § 129 a, sikres samme klagemuligheder og øvrige retssikkerhedsgarantier som borgere omfattet af servicelovens § 129.

Ved en beklagelig fejl blev der ikke ved lovens vedtagelse foretaget en fuldstændig konsekvensændring af servicelovens § 134. Det fremgår således ikke klart af denne bestemmelse, at statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131 a kan indbringes for Ankestyrelsen.

Med lovforslagets nr. 10 foreslås derfor indsat en henvisning til servicelovens § 131 a i servicelovens § 134. Det vil dermed klart fremgå af bestemmelsen, at reglerne om klageadgang i servicelovens § 134 også finder anvendelse for Statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131 a, på samme måde, som de finder anvendelse for Statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131.

Til nr. 11

Reglerne om forsøg på det sociale område fremgår af § 184 i serviceloven. Det fremgår af stk. 1 i denne bestemmelse, at børne- og socialministeren kan godkende, at der for en forsøgsperiode oprettes andre tilbud end dem, der er omtalt i serviceloven. Det fremgår endvidere af § 184, stk. 2, i serviceloven, at børne- og socialministeren kan godkende forsøgsordninger, der fraviger reglerne om visitation, ydelser og finansiering. Der kan dog ikke gives godkendelse til forsøg vedrørende særlige dag- og klubtilbud, som medfører fravigelse af de almindelige regler om forældrenes egenbetaling. Forsøgsgodkendelse efter både § 184, stk. 1 og 2, gives efter indstilling af en kommunalbestyrelse.

Det foreslås med § 184, stk. 1, at Børne- og Socialministeriet efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse, et regionsråd eller et privat tilbud kan give godkendelse til, at ansøgeren i

forbindelse med et forsøg fraviger en eller flere bestemmelser i serviceloven. Godkendelse gives for en afgrænset forsøgsperiode, og det er en betingelse, at forsøget evalueres.

Med den foreslåede bestemmelses 1. pkt. udvides kredsen, der kan ansøge om en forsøgsgodkendelse, fra hidtil alene at være kommunalbestyrelserne til fremover også at være regionsråd og private tilbud. Ønsket med ændringen er at åbne mulighederne for, hvilke aktører der kan gennemføre sociale tilbud til særligt også at omfatte private aktører. Ved privat tilbud forstås en privat organisation, der leverer ydelser. Tilbuddet behøver ikke være en selvstændig juridisk enhed, men kan være ejet af andre. Begrebet "privat tilbud" omfatter bl.a. selvejende institutioner, tilbud oprettet som fonde og tilbud, der indgår i en koncern eller en koncernlignende konstruktion.

Det foreslås, at en forsøgsgodkendelse som hidtil gives efter ansøgning. Ansøgningen skal bl.a. indeholde en detaljeret beskrivelse af forsøget, angivelse af hvilke bestemmelser i serviceloven der ønskes forsøgsgodkendelse til fravigelse af og behovet herfor, beskrivelse af hvordan kravet om evaluering opfyldes, og hvorledes kravene i den foreslåede bestemmelse i § 184, stk. 2, opfyldes. Forsøgsgodkendelse gives af Børne- og Socialministeriet. Forsøgsgodkendelsen skal indeholde en beskrivelse af det forsøg, der gives godkendelse til, herunder hvilke bestemmelser i serviceloven der kan fraviges i medfør af godkendelsen samt begrundelsen herfor. Af godkendelsen skal endvidere fremgå forsøgsperioden. Der kan i forsøgsgodkendelsen fastsættes vilkår for godkendelsen, herunder, men ikke udelukkende, for forsøgets indhold, gennemførelse og evaluering. Manglende overholdelse af vilkårene for forsøgsgodkendelsen kan efter omstændighederne føre til forsøgsgodkendelsens bortfald.

Det foreslås med bestemmelsens 2. pkt., at forsøgsgodkendelse kun kan gives for en afgrænset forsøgsperiode. Dette krav skal ses i sammenhæng med bestemmelsens foreslåede formål om, at muligheden for forsøgsgodkendelse skal medvirke til at fremme forsøgsvirksomhed og udvikling på det sociale område. Forsøgsgodkendelse kan dermed alene gives til reelle forsøg og ikke til f.eks. særlige typer af tilbud, som ønskes etableret permanent. I disse tilfælde skal hjemlen etableres ved en lovændring. Der foreslås ikke indsat en fast grænse i lovgivningen for, hvor lang en forsøgsperiode kan være. Dette vil bero på en konkret vurdering af, bl.a. hvor lang tid implementeringen af forsøget vil tage. Forsøgsperioden kan dog som udgangspunkt ikke udstrække sig udover 4 år. Ligeledes kan der kun i helt særlige tilfælde gives fornyet forsøgsgodkendelse efter udløbet af en forsøgsperiode. Dette vil kunne være aktuelt, hvor et forsøg ikke er blevet igangsat før sent i forsøgsperioden. Derimod kan der ikke gives en ny forsøgsgodkendelse efter udløbet af forsøgsperioden til forsøg, som er forløbet og implementeret planmæssigt.

Det foreslås med bestemmelsens 3. pkt., at det er et krav, at forsøget evalueres. Formålet hermed er at sikre, at forsøget kan medvirke til længerevarende udvikling på det sociale

område. Der stilles ikke med den foreslåede bestemmelse specifikke krav til form eller omfang af evalueringen. Dette vil afhænge af det konkrete forsøg. Der kan som en del af vilkårene for forsøgsgodkendelsen stilles specifikke krav til evalueringen af det konkrete forsøg.

Der foreslås med § 184, stk. 2, en afgrænsning af, hvad der ikke kan gives forsøgsgodkendelse til. Begrundet i retssikkerhedsmæssige hensyn foreslås for det første, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, som indebærer, at borgere omfattet af forsøget stilles dårligere end efter de almindelige regler i serviceloven. Retssikkerhedsmæssige hensyn har hidtil været et sagligt kriterie i vurderingen af, hvorvidt der skal gives en forsøgsgodkendelse efter den gældende § 184 i serviceloven. Da det foreslås, at der fremover kan gives forsøgsgodkendelse til fravigelse af bestemmelser i hele serviceloven, findes det relevant, at hensynet til den enkelte borgers retssikkerhed indsættes som et krav i loven.

Overordnet betyder kravet bl.a., at borgere, der omfattes af forsøget, skal have dækket deres behov for hjælp i samme omfang, som efter servicelovens almindelige regler, egenbetaling må ikke have et omfang, der overstiger, hvad der følger af servicelovens almindelige regler, og der kan ikke anvendes magt over for borgeren i videre omfang, end hvad der følger af servicelovens almindelige regler.

Ved vurderingen af om et forsøg stiller en borger dårligere end efter loven, skal der foretages en helhedsvurdering set fra borgerens perspektiv. Der skal som led i helhedsvurderingen foretages en nøje vurdering af hvert enkelt element i forsøget og dets mulige konsekvenser. Såfremt et enkelt element i forsøget indebærer, at borgere stilles dårligere end efter loven, kan der ikke gives en forsøgsgodkendelse. Ministeriet bør i stedet gå i dialog med ansøgeren om, hvorvidt forsøget kan etableres uden det pågældende element. Kravet skal fortolkes udvidende, således kan der i tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt et forsøg vil stille borgerne dårligere, ikke gives forsøgsgodkendelse.

For forsøg med f.eks. oprettelse af nye typer af tilbud eller nye typer af ydelser, betyder kravet, at der kan gives godkendelse til forsøg, hvor borgerens behov opfyldes i samme omfang i den nye type tilbud eller med den nye type ydelse, som med den type hjælp borgeren normalt vil modtage efter serviceloven. Omvendt betyder kravet om, at borgeren ikke må stilles dårligere, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, hvor borgerens behov for støtte og hjælp dækkes dårligere, end hvad der er tilfældet efter servicelovens almindelige bestemmelser. Som eksempel vil der ikke kunne gives godkendelse til forsøg, der indebærer, at en borger, der har behov for stofmisbrugsbehandling, ikke modtager denne behandling. Der kan eksempelvis heller ikke gives godkendelse til forsøg, der indebærer, at en borger modtager et fastsat kontant tilskud til køb af et hjælpemiddel, fremfor at der foretages en konkret og individuel vurdering, såfremt der er en risiko for, at det kontante tilskud for en eller flere borgere vil medføre, at det hjælpemiddel, borgeren kan anskaffe sig, ikke opfylder borgerens behov i samme omfang, som det

hjælpemiddel borgeren ville få efter de almindelige regler. Der kan endvidere ikke gives godkendelse til forsøg, hvor en borgers valgmuligheder indskrænkes.

For forsøg med sagsbehandlingsregler m.v. betyder kravet om, at borgeren ikke må stilles dårligere, at der i forsøget skal tages de samme retssikkerhedsmæssige hensyn, som sikres med de almindelige regler. Det betyder, at der f.eks. kan gives godkendelse til et forsøg med fravigelse af bestemmelsen om børnesamtale i servicelovens § 48, hvis barnets ret til at blive hørt bliver tilgodeset i mindst samme omfang i forsøget. Der kan omvendt ikke gives godkendelse til et forsøg, hvor barnet ikke høres, eller hvor måden eller tidspunktet for samtalen med barnet medfører, at barnets synspunkter tillægges eller kan risikere at blive tillagt mindre vægt. Kravet betyder endvidere, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, der indebærer tvang eller magtanvendelse, udover hvad der i øvrigt følger af servicelovens regler. Dette betyder f.eks., at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, der indebærer, at der kan træffes afgørelse om, at en borger skal flytte ud af et botilbud, ind i et botilbud eller mellem botilbud i videre omfang, end hvad der følger af servicelovens almindelige regler. Der kan f.eks. heller ikke gives godkendelse til forsøg, hvor bestemmelser om flytning uden samtykke skrives ind i lejekontrakter eller boligdokumenter.

Der foreslås for det andet en videreførelse af, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter §§ 32 eller 36 i serviceloven, hvor forsøget medfører fravigelse af de almindelige regler om forældrenes egenbetaling. Denne bestemmelse fremgår i dag af § 184, stk. 2, 2. pkt., i serviceloven. Der er ikke tiltænkt en ændring af gældende ret.

For det tredje foreslås, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, som medfører statslige merudgifter. Af forarbejderne til den gældende bestemmelse i § 184 i serviceloven fremgår, at forsøgene ikke må medføre statslige merudgifter (almindelige bemærkninger til L 229, Folketingstidende 1996-97, tillæg A, spalte 4906). Det er fundet hensigtsmæssigt, at dette krav fremgår af loven. Der er ikke tiltænkt en ændring af gældende ret.

Det foreslås for det fjerde, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om tilsyn. Det driftsmæssige og personrettede tilsyn er essentielt for, at den enkelte borger modtager den nødvendige indsats i gode og sikre tilbud af høj kvalitet. Af hensyn til den enkelte borgers retssikkerhed findes det derfor ikke, at der bør være mulighed for at gennemføre forsøg, der vedrører hverken det driftsorienterede eller det personrettede tilsyn.

Endelig foreslås, at der ikke kan gives godkendelse til forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om klage. Adgangen til at klage og sagsbehandlingsmæssige krav knyttet her til, som skal sikre, at klageadgangen er reel, er grundlæggende retssikkerhedsgarantier. Det findes på den baggrund

ikke, at der bør være mulighed for at gennemføre forsøg inden for dette område. Bestemmelsen skal ikke fortolkes indskrænkende, men dækker alle regler knyttet til klageadgang, såsom bl.a. bestemmelser om hvilken personkreds der er klageberettiget, ret til at få dækket transportudgifter ved møder i Ankestyrelsen, retten til at kræve en afgørelse indbragt for retten og børns ret til at klage.

Det foreslås med § 184, stk. 3, at der på samme måde som efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 og under de samme betingelser som foreslået med stk. 2, gives mulighed for, at Sundheds- og Ældreministeriet vil kunne give godkendelse til forsøg, der indebærer fravigelse af de regler i serviceloven, som henhører under Sundheds- og Ældreministeriets ressort.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 skal ses i lyset af den kongelige resolution af 28. juni 2015, hvorved blev bestemt, at ressortansvaret for sager vedrørende ældreområdet, herunder tilbud om personlig pleje og praktisk hjælp, forebyggelse, rehabilitering og genoptræning m.v., overførtes til Sundheds- og Ældreministeriet, samt i lyset af den kongelige resolution af 28. november 2016, hvorved blev bestemt, at ressortansvaret for sager vedrørende plejehjem og beskyttede boliger overførtes til Sundheds- og Ældreministeriet. Det er således Sundheds- og Ældreministeriet, der giver godkendelse til forsøg, der indebærer fravigelse af servicelovens §§ 79, 79 a, 81 a, 83, 83 a, 84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, § 139, stk. 2, § 161, stk. 1, 3 og 4, samt §§ 192 og 192 a.

I tilfælde, hvor der ønskes gennemført forsøg med fravigelse af servicelovens regler inden for både Børne- og Socialministeriets og Sundheds- og Ældreministeriets ressort, skal der opnås godkendelse fra begge ministerier.

Det foreslås med § 184, stk. 4, at børne- og socialministeren en gang årligt offentliggør en status for anvendelsen af forsøg på det sociale område. Statusoversigten skal indeholde oplysninger om forsøg, der er iværksat eller afsluttede, siden offentliggørelsen af den seneste status. Der skal i oversigten være særligt fokus på den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for forsøg og de nye krav til forsøg, der foreslås indført i § 184, stk. 2. Der skal endvidere være oplysninger om, hvordan afsluttede forsøg er evaluerede, samt hvad evalueringerne har vist. Statusoversigten skal dermed kunne danne grundlag for en drøftelse af implementeringen af de foreslåede ændringer af forsøgsbestemmelsen samt mere generelt af forsøgsvirksomhed på det sociale område. Børne- og socialministeren skal indhente bidrag til redegørelsen fra ældreministeren, såfremt der er iværksat eller afsluttet forsøg på ældreområdet siden den seneste oversigt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4. i de almindelige bestemmelser.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 113, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. kan transport-, bygnings- og boligministeren fastsætte regler bl.a. om indretning af almene ældreboliger. Derimod har ministeren ikke hjemmel til at fastsætte regler om mærkningsordninger.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, tilvejebringes en sådan hjemmel.

Formålet med mærkningsordningen er, at den skal vise, på hvilke punkter en plejebolig/plejecenter er demensegnet. I mærkningsordningen ses der på forskellige væsentlige kriterier for, hvad der kendetegner en demensegnet plejebolig.

Mærkningsordningen vil ikke være obligatorisk for friplejeboliger og plejehjem efter servicelovens § 192. Det er imidlertid hensigten, at der i den bekendtgørelse, der udstedes om ordningen, indsættes en mulighed for, at ejerne af disse boliger frivilligt kan tilslutte sig mærkningsordningen. Demensmærkningen vil i så fald skulle udarbejdes efter samme regler som for almene plejeboliger.

Mærkningsordningen ændrer ikke den plejeboligaranti, der følger af almenboliglovens § 54 a. Det er således ikke hensigten, at den ældre inden for garantiperioden på to måneder skal have krav på at blive anvist en bolig i en særligt demensegnet bebyggelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 185 b, stk. 3, 1. pkt., i almenboligloven, at kommunalbestyrelser og regionsråd indgår en årlig rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af de kommunale og regionale tilbud efter stk. 1 og § 105, stk. 2, som er beliggende i regionen.

De nærmere regler om indholdet i rammeaftalerne samt om processen i forbindelse med indgåelsen fremgår af bekendtgørelse nr. 1631 af 16. december 2016 om rammeaftaler m.v. på det sociale område og det almene ældreboligområde (rammeaftalebekendtgørelsen).

Med forslaget § 2, nr. 2, foreslås det, at rammeaftalerne gøres to-årige. Det forudsættes, at rammeaftalerne fremover indgås den 15. oktober i den kommunale valgperiodes 1. år gældende for valgperiodens 2. og 3. år og i valgperiodens 3. år gældende for valgperiodens 4. år og den følgende valgperiodes 1. år, jf. også lovforslagets § 4, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 185 b, stk. 3, 2. pkt., i almenboligloven, at den rammeaftale, som indgås mellem kommunalbestyrelser og regionsråd en gang om året, drøftes og suppleres efter behov.

De nærmere regler om indholdet i rammeaftalerne samt om processen i forbindelse med indgåelsen fremgår af bekendtgørelse nr. 1631 af 16. december 2016 om rammeaftaler m.v. på det sociale område og det almene ældreboligområde (rammeaftalebekendtgørelsen).

Med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås, at rammeaftaleparterne får mulighed for alt efter lokale ønsker og behov at aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen f.eks. af hensyn til en årlig opdatering af rammeaftalens styringsdel eller af hensyn til løbende at kunne beslutte/godkende oprettelse eller nedlukning af regionale tilbud.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 185 b, stk. 5, i almenboligloven, at børne- og socialministeren efter forhandling med transport-, bygnings- og boligministeren kan udmelde temaer til behandling i rammeaftalerne. Dette er udover de krav til rammeaftalerne, der fremgår af rammeaftalebekendtgørelsen.

Med forslaget § 2, nr. 4, foreslås det, at muligheden for, at ministeren kan udmelde temaer til behandling i rammeaftalerne udgår af loven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Regler om beskikkelsesperioden for medlemmer af Psykolognævnet fremgår af § 17, stk. 6, i psykologloven. Udgangspunktet er, at beskikkelsen af Psykolognævnets formand og dets medlemmer sker for 4 år ad gangen. Det fremgår af § 17, stk. 6, 3. pkt., i psykologloven, at formanden kan genbeskikkes. I forlængelse heraf fremgår det af § 17, stk. 6, 5. pkt., at der kun kan ske genbeskikkelse af de øvrige medlemmer en gang for yderligere 4 år.

I § 17, stk. 6, 5. pkt., om begrænsning af muligheden for genbeskikkelse henvises til, at Psykolognævnet har 4 medlemmer udover formanden. Ved ændringsforslag nr. 2 til lovforslag nr. L 52, Folketingstidende 2016-17, B, L 52, blev antallet af medlemmer af Psykolognævnet udvidet til 6 medlemmer samt en formand. Der blev ved en fejl ikke foretaget konsekvensændring i angivelsen af antallet af øvrige medlemmer af Psykolognævnet i lovens § 17, stk. 6, 5. pkt. Denne fejl foreslås rettet med forslaget § 3, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Af § 17 b, stk. 1, i psykologloven fremgår regler om, hvornår Psykolognævnet er beslutningsdygtigt. Det fremgår således af § 17 b, stk. 1, 1. pkt., at Psykolognævnet er beslutningsdygtigt, når alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede.

Det foreslås, at § 17 b, stk. 1, 1. pkt., i psykologloven ændres, således at Psykolognævnet er beslutningsdygtigt, når nævnets formand eller dennes stedfortræder samt mindst 4 ud af nævnets øvrige 6 medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. For at sikre at den rette psykologfaglige viden er til stede på alle Psykolognævnets møder, foreslås det dog, Psykolognævnet kun er beslutningsdygtigt, når mindst 2 af de tilstedeværende har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen, og 1 af de tilstedeværende har erfaring som børnesagkyndig.

En ændring af kravet om antal tilstedeværende medlemmer for beslutningsdygtighed sikrer en hensigtsmæssig afvikling af Psykolognævnets mødeaktivitet, idet nævnet vil være beslutningsdygtigt, også når nævnet ikke er fuldtalligt. Ændringen imødekommer også et ønske fra Psykolognævnet og Dansk Psykolog Forening om en lempelse af kravet til antallet af tilstedeværende medlemmer for nævnets beslutningsdygtighed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

For så vidt angår de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, betyder ikrafttrædelsesdatoen, at alle sager, der er under behandling den 1. januar 2018 skal behandles efter de foreslåede bestemmelser.

I de foreslåede ændringer af reglerne om rammeaftaler på det sociale område og det almene ældreboligområde i lovforslagets § 1, nr. 1-3, og § 2, nr. 2-4, indgår det, at rammeaftalerne foreslås fremover at skulle indgås hvert andet år frem for hvert år. Som det fremgår af afsnit 2.1.3. i de almindelige bemærkninger samt af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1 og 2, samt til § 2, nr. 2 og 3, foreslås det, at rammeaftalerne således fremover indgås den 15. oktober i den kommunale valgperiodes 1. år gældende for valgperiodens 2. og 3. år og i valgperiodens 3. år gældende for valgperiodens 4. år og den følgende valgperiodes 1. år. På den baggrund foreslås det, at der indgås rammeaftaler efter de foreslåede regler første gang i 2018 med virkning for årene 2019-2020 og derefter hvert andet år.

Den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 10, betyder, at der først etableres en klageadgang til Ankestyrelsen for Statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131 a, jf. § 129 a, fra den 1. januar 2018, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3.

Ved lov nr. 661 af 8. juni 2017 blev der indsat to nye bestemmelser i serviceloven. Ifølge § 129 a i serviceloven kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde indstille til statsforvaltningen at træffe afgørelse om uden samtykke at flytte personer med sindslidelse og heraf følgende betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der er til væsentlig fare for eller udviser en særligt truende eller en særligt chikaneerende adfærd over for øvrige beboere eller personale, til et bestemt botilbud efter servicelovens § 108. Ifølge servicelovens § 131 a træffer statsforvaltningen afgørelse om flytning efter § 129 a. Loven trådte i kraft den 15. juli 2017.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 661 af 8. juni 2017, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 206 som fremsat, at hensigten bl.a. var at skabe en klageadgang m.v. for afgørelser efter servicelovens §§ 129 a og 131 a, der er parallel med klageadgangen for afgørelser efter servicelovens §§ 129 og 131, der regulerer flytning uden samtykke af personer, der udsætter sig selv for at lide væsentlig personska-

I den forbindelse blev der foretaget konsekvensændringer af servicelovens §§ 124 a, 132 og 134-137, således at personer, der er omfattet af servicelovens § 129 a, sikres de samme klagemuligheder og øvrige retssikkerhedsgarantier som borgere omfattet af servicelovens § 129.

Ved en beklagelig fejl blev der ikke ved lovens vedtagelse foretaget en fuldstændig konsekvensændring af servicelovens § 134. Det fremgår således ikke af denne bestemmelse, at statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131 a tilsvarende kan indbringes for Ankestyrelsen.

I den foreslåede § 1, nr. 10, indsættes en henvisning til servicelovens § 131 a i servicelovens § 134. Det vil således fremgå direkte af bestemmelsen, at reglerne om klageadgang i § 134 finder tilsvarende anvendelse for Statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131 a, i lighed med hvad der gælder for Statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131.

Servicelovens § 134 fastslår imidlertid, at Statsforvaltningens afgørelser efter servicelovens § 131 a kan indbringes for Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Da § 131 a ved lov nr. 661 af 8. juni 2017 trådte i kraft den 15. juli 2017, medfører dette, at der ikke er klageadgang for afgørelser truffet af Statsforvaltningen efter servicelovens § 131 a, i perioden

fra den 15. juli til den 31. december 2017, idet den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 10, træder i kraft den 1. januar 2018.

Med dette lovforslags § 4, stk. 3, foreslås det derfor, at der etableres en overgangsordning, således at afgørelser truffet af statsforvaltningen efter servicelovens § 131 a før den 1. januar 2018, kan indbringes for Ankestyrelsen i perioden fra den 1. januar 2018 til den 1. april 2018. Overgangsordningen har således til formål at sikre, at personer, der i perioden fra den 15. juli til den 31. december 2017 er blevet flyttet uden samtykke efter servicelovens § 131 a, jf. § 129 a, kan klage til Ankestyrelsen i den angivne periode.

§ 72, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område fastslår, at klager til Ankestyrelsen over afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter servicelovens §§ 129 og 129 a har opsættende virkning, men at Statsforvaltningen kan træffe afgørelse om at ophæve den opsættende virkning, hvis særlige forhold gør det påkrævet.

Da det ikke er muligt at klage over afgørelser efter § 131 a, jf. § 129 a i serviceloven, der er truffet i perioden fra den 15. juli til den 31. december 2017, før efter den 1. januar 2018, foreslås det, at retssikkerhedslovens § 72, stk. 5, ikke finder anvendelse for klager over afgørelser truffet af Statsforvaltningen inden den 1. januar 2018. De øvrige bestemmelser i § 72 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, finder anvendelse i forhold til Ankestyrelsens behandling af klager indbragt i medfør af overgangsordningen. Det betyder blandt andet, at Ankestyrelsen efter § 72, stk. 4, efter begæring kan tillægge en klage over en afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke, jf. §§ 129 a og 131 a i serviceloven, opsættende virkning. Dette vil kunne være aktuelt, hvis Statsforvaltningens afgørelse er truffet kort tid før den 1. januar 2018, og flytningen til et andet botilbud ikke er gennemført endnu.

Til § 5

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed. Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås dog, at de foreslåede ændringer i lovens § 3 af psykologloven kan sættes i kraft ved kongelig anordning for Færøerne. Psykologloven er sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1083 af 8. oktober 2014, som ændret ved anordning nr. 496 af 22. maj 2017.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 17. august 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1543 af 13. december 2016 og § 1 i lov nr. 660 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 6. Kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet indgår årligt en rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af de kommunale og regionale tilbud efter denne lov, som er beliggende i regionen. Rammeaftalen drøftes og suppleres ved behov.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Børne- og Socialministeren kan udmelde temaer til behandling i rammeaftalerne.

Stk. 4. ---

§ 7. Kommunalbestyrelsen skal give oplysninger om tilbud omfattet af § 4 til Tilbudsportalen, jf. § 14. Dette gælder dog ikke sociale tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn.

§ 8. Regionsrådet skal give oplysninger om tilbud omfattet af § 5 til Tilbudsportalen, jf. § 14. Dette gælder dog ikke sociale tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn.

§ 14. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Børne- og socialministeren kan foretage anmeldte og uanmeldte tilsynsbesøg i de registrerede tilbud for at kontrollere, om de faktiske forhold er i overensstemmelse med registreringerne i Tilbudsportalen. Efter et tilsynsbesøg kan børne- og socialministeren påtale uoverensstemmelser over for henholdsvis kommunalbestyrelsen i den kommune eller regionsrådet i den region, som fører tilsyn med tilbuddet, og underrette kommunalbestyrelsen i de kommuner, der har pligt til at yde hjælp til brugerne efter denne lov. Børne- og socialministeren sender tilsynsrapporterne til handicapråd i de berørte kommuner.

1. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »årligt« til: »hvert andet år«.

2. § 6, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Kommunalbestyrelserne og regionsrådet kan aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen.«

3. § 6, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

4. §§ 7 og 8 ophæves.

5. § 14, *stk. 4*, affattes således:

»Stk. 4. Socialstyrelsen fører stikprøvekontrol med:

1) at oplysningerne i Tilbudsportalen er i overensstemmelse med de faktiske forhold, og

2) at oplysningerne i Tilbudsportalen er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik.«

6. I § 14 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Socialstyrelsen kan træffe afgørelse om at udstede et påbud til et registreret tilbud, hvis:

1) oplysninger, der er indberettet af tilbuddet, og som offentliggøres i Tilbudsportalen, ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, eller

2) tilbuddets indberetning af oplysninger, som offentliggøres i Tilbudsportalen, ikke er i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik.

Stk. 5. Børne- og socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om Tilbudsportalen, herunder om kommuners og regioners pligt til at give oplysninger til Tilbudsportalen. Børne- og socialministeren kan endvidere beslutte, at Tilbudsportalen skal omfatte andre tilbud end de tilbud, som er nævnt i stk. 1.

§ 114. ---

Stk. 2. Støtten efter stk. 1 ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 160.000 kr.

Stk. 3. Foreligger der ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter stk. 1 og anskaffelsesprisen.

Stk. 4. ---

§ 134. Statsforvaltningens afgørelser efter § 131 om optagelse i bestemte botilbud efter §§ 129 og 129 a kan indbringes for Ankestyrelsen, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2-4. ---

§ 184. Børne- og socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen godkende, at der for en forsøgsperiode oprettes andre tilbud end dem, der er omtalt i denne lov.

Stk. 2. Børne- og socialministeren kan endvidere efter indstilling fra kommunalbestyrelsen for en forsøgsperiode godkende ordninger, der fraviger reglerne om visitation, ydelser og finansiering. Der kan dog ikke godkendes forsøgsordninger om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. §§ 32 og 36, der medfører fravigelse fra de almindelige regler.

Stk. 6. Socialstyrelsen kan træffe afgørelse om at markere forholdet i Tilbudsportalen, hvis et tilbud ikke har fulgt et påbud efter stk. 5 inden 4 uger.

Stk. 7. Socialstyrelsens afgørelser efter stk. 5 og 6 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 8.

7. I § 14, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »om kommuners og regioners pligt til at give oplysninger til Tilbudsportalen«: »og om Socialstyrelsens afgørelser efter stk. 4«.

8. I § 114, stk. 2, ændres »160.000« til: »187.000«.

9. § 114, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Overstiger prisen på den billigst egnede bil lånerammen i stk. 2, ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen og prisen på den billigst egnede bil.«

10. I § 134, stk. 1, ændres »§ 131« til: »§§ 131 og 131 a«.

11. § 184 affattes således:

»**§ 184.** For at fremme forsøgsvirksomhed og udvikling på det sociale område kan Børne- og Socialministeriet efter ansøgning give godkendelse til, at lovens bestemmelser fraviges i forbindelse med et forsøg, jf. dog stk. 3. Godkendelse gives for en afgrænset forsøgsperiode. Det er en betingelse for godkendelse, at forsøget evalueres.

Stk. 2. Der kan ikke gives godkendelse efter stk. 1 til:

1) Forsøg som indebærer, at borgere stilles dårligere end efter loven.

2) Forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. §§ 32 og 36, der medfører fravigelse fra de almindelige regler om forældrenes egenbetaling.

3) Forsøg som medfører statslige merudgifter.

4) Forsøg som indebærer fravigelse af reglerne om tilsyn.

5) Forsøg som indebærer fravigelse af reglerne om klage.

Stk. 3. Godkendelse efter stk. 1 til forsøg, der indebærer fravigelse af lovens §§ 79, 79 a, 81 a, 83, 83 a, 84, 86, 88,

90-94 a, 119-122, § 139, stk. 2, § 161, stk. 1, 3 og 4, og §§ 192 og 192 a gives af Sundheds- og Ældreministeriet.

Stk. 4. Børne- og socialministeren offentliggør årligt en status for anvendelsen af forsøg på det sociale område.«

§ 2

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 15. august 2016, som ændret ved § 45 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, § 1 i lov nr. 1559 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 389 af 26. april 2017 og § 20 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 113, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om mærkningsordninger om demensegnethed for almene plejeboligers og for plejeboliger omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap.«

2. I § 185 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »årligt« til: »hvert andet år«.

3. § 185 b, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Kommunalbestyrelserne og regionsrådet kan aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen.«

4. § 185 b, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 3

I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 924 af 17. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 6, 5. pkt., ændres »4 øvrige medlemmer« til: »6 øvrige medlemmer«.

2. I § 17 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede« til: »nævnets formand

§ 113. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om de i §§ 103, 104, 106, 107 og 108-110 nævnte forhold.

Stk. 2. ---

§ 185 b. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet indgår årligt en rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af de kommunale og regionale tilbud efter stk. 1 og § 105, stk. 2, som er beliggende i regionen. Rammeaftalen drøftes og suppleres efter behov.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Børne- og socialministeren kan efter forhandling med transport-, bygnings- og boligministeren udmelde temaer til behandling i rammeaftalerne.

Stk. 6. ---

§ 17. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortrædere for disse beskikkes for 4 år ad gangen. Finder beskikkelse af formanden, et andet medlem eller en stedfortræder, jf. 1. pkt., sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Formanden kan genbeskikkes. Formandens beskikkelse gælder højst indtil udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 70 år. Genbeskikkelse af de 4 øvrige medlemmer kan kun finde sted en gang for yderligere 4 år.

Stk. 7-8. ---

§ 17 b. Psykolognævnet er beslutningsdygtigt, når alle nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede.

Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 2-3. ---

eller dennes stedfortræder samt 4 af nævnets øvrige medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede, dog således at mindst 2 af de tilstedeværende opfylder kravet i § 17, stk. 4, og at mindst 1 af de tilstedeværende har erfaring som børnesagkyndig«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelser og regionsråd indgår første gang rammeaftaler på det sociale område og det almene ældreboligområde, jf. § 6 i lov om social service, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1-3, og § 185 b, stk. 3, i lov om almene boliger m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 2-4, i 2018 med virkning for årene 2019-2020. Derefter indgås rammeaftale hvert andet år.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 10, finder anvendelse for afgørelser efter § 131 a i lov om social service, som er truffet af Statsforvaltningen efter den 1. januar 2018. For afgørelser efter § 131 a i lov om social service, som er truffet af Statsforvaltningen inden den 1. januar 2018, finder reglerne i § 134 i lov om social service tilsvarende anvendelse, dog således at Statsforvaltningens afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen senere end 4 uger efter, at klageren har modtaget meddelelse om afgørelsen. En afgørelse fra Statsforvaltningen kan dog ikke indbringes for Ankestyrelsen efter 2. pkt., senere end den 1. april 2018. § 72, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, finder ikke anvendelse for klager over afgørelser truffet af Statsforvaltningen inden den 1. januar 2018.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 14, stk. 5, der bliver stk. 8, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 17. august 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.